

bliver ogsaa Misforholdet mellem de extraordinære og de ordinære Prioritetsomsættninger. De ordinære Omsættninger maa antages at være omtrent af ens Størrelse det ene Aar efter det andet, hvorimod de extraordinære, de, der hidrøre fra Konverteringen af Statsgjælden og Estervirkningen deraf, stadig aftage. Det er en Selvfølge. Mere ere jeg ikke i Stand til at meddele af finansielle Oplysninger om den nugældende Lovs Virkning og om den finansielle Betydning af en eventuel Forlængelse af Loven.

Ovesen: Jeg skal blot stadfæste, hvad der fremkom fra det ærede 3die Medlem for 11te Kredts (Th. Nielsen) om, at der virkelig er Retskræfte, der have forstaaet det saaledes, at efter § 4 i den nugældende Lov kunde man ikke tilbagebetale det Beløb, der var indbetalt for Pantebogsattester, naar man vilde konvertere et Laan og samtidig gjøre et større Laan i den samme Eiendom.

Schlegel: Jeg vil blot gjøre en lille Bemærkning overfor den høitærede Finantsministers Udtalelser om den finansielle Betydning af Loven. Jeg tror nemlig, at det er givet, at de Folk, der ville konvertere, konvertere, enten der er Retskræfte i Gebyrerne eller ikke. Der findes vistnok Faa, hvis Midler ere saa indskrænkede, at de, naar de kunne faae en Rentenedsættelse ikke skulde ønske den, selv om de skulde give en Afgift for nye Obligationer og for Thinglæsning og Pantebogsattester. Jeg tror derfor, at vi kunne sige, at det er et rent Tab for Statskassen, der finder Sted, naar Loven fritager dem for disse Afgifter. Men der er en anden Retning, hvor det ogsaa vil vise sig, at den ærede Finantsminister tager feil. Loven kom, som vi vide, den 1ste April 1887, og den ærede Finantsminister mente, at den derfor ikke kunde virke i Juni Termin f. A., idet den ærede Minister syntes at staa i den Tro, at det er denne Lov, der fremkalder Konverteringen. Men Konvertering finder Sted afkurat lige godt, enten denne Lov registreres eller ikke. Det er min Erfaring — uagtet jeg ikke har Tallene tilstede, tror jeg med Bestemthed at kunne sige, at i Juni Termin 1887 blev der konverteret i overordentlig stort Omfang, i ganske anderledes Omfang end i December Termin, fordi man den Gang vidste, at man kunde faae billige Penge; man søgte derfor at faae dem og søgte dem selvsølgelig uden Hensyn til, om man fik denne Vættelse eller ikke.

Da Ingen yderligere ønskede at udtale sig sluttedes Forhandlingen.

Sagens Overgang til 2den Behandling

blev, efter at der ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning var afgivet 18 Stemmer for og 17 imod Overgangen, ved et paa Grund af den ringe Forskjel i Stemmetallet foretaget Navneopraab, som nedenstaaende Liste udbjiser,

vedtagen med 23 Stemmer mod 18; 1 Medlem svarede „Stemmer ikke“ og 23 vare fraværende.

Sa:

Lybhe, Martensen, Frijs, C. A. Hansen, H. C. Hansen, Hauerslev, Jensen, K. Jørgensen, Linnemann, Neergaard, Th. Nielsen, Olsen, Ovesen, W. Petersen, Bloug, Rasmussen, Steel, Steffensen, Thygeson, Dreinholt, Dam, Dresing og Eriksen.

Nei:

Kaben, Needy-Thott, Goos, Harald Hansen, Jacobsen, Kahler, Krieger, Larsen, Møgen, Drenbøll, Rosenørn, Schlegel, Sehested, Tuxen, Ahlesfeldt-Laurvig, Blom, Carstensen og F. Dannefsjold-Samsøe.

Stemte ikke:

Strup.

Fraværende med anmeldt Forfald:

Høst, Juel, Mourier-Petersen, J. Pedersen, P. Pedersen, Rump, Schrøder, Sthyr, Strandskov, Tvede og C. Dannefsjold-Samsøe.

Fraværende:

Eriksstrup, N. Hansen, Hasle, Ingerslev, P. Jørgensen (hg), Madsen, Moltke, Nellesmann, Chr. Nielsen, Rosenørn-Lehn, Andrae og Caspersen.

Formanden: De to sidste Sager paa Dagsordenen høre begge under Justitsmini-